

18.září 2016 – Velká Lečice – Nový Knín a zpět - cca 10 km

Je opět neděle a to je náš den výletů. Mám několik tipů, ale díky rannímu zdržení s nákupem, se rozhodujeme pro nejbližší variantu. A tou je pro dnešek okruh naučné stezkyokolím Nového Knína.

Abychom se mohly najíst a napít, tak auto stavíme v malé obci Velká Lečice. Stojíme u malé kapličky. Má to svou výhodu – hned na protější vrbě sedí vodník a pod ním je turistický rozcestník. Vydáváme se směr Nový Knín. Chvilku jdeme po silnici, přejdeme most přes potok Kocábu a během pěti minut odbočujeme na značenou naučnou stezku.

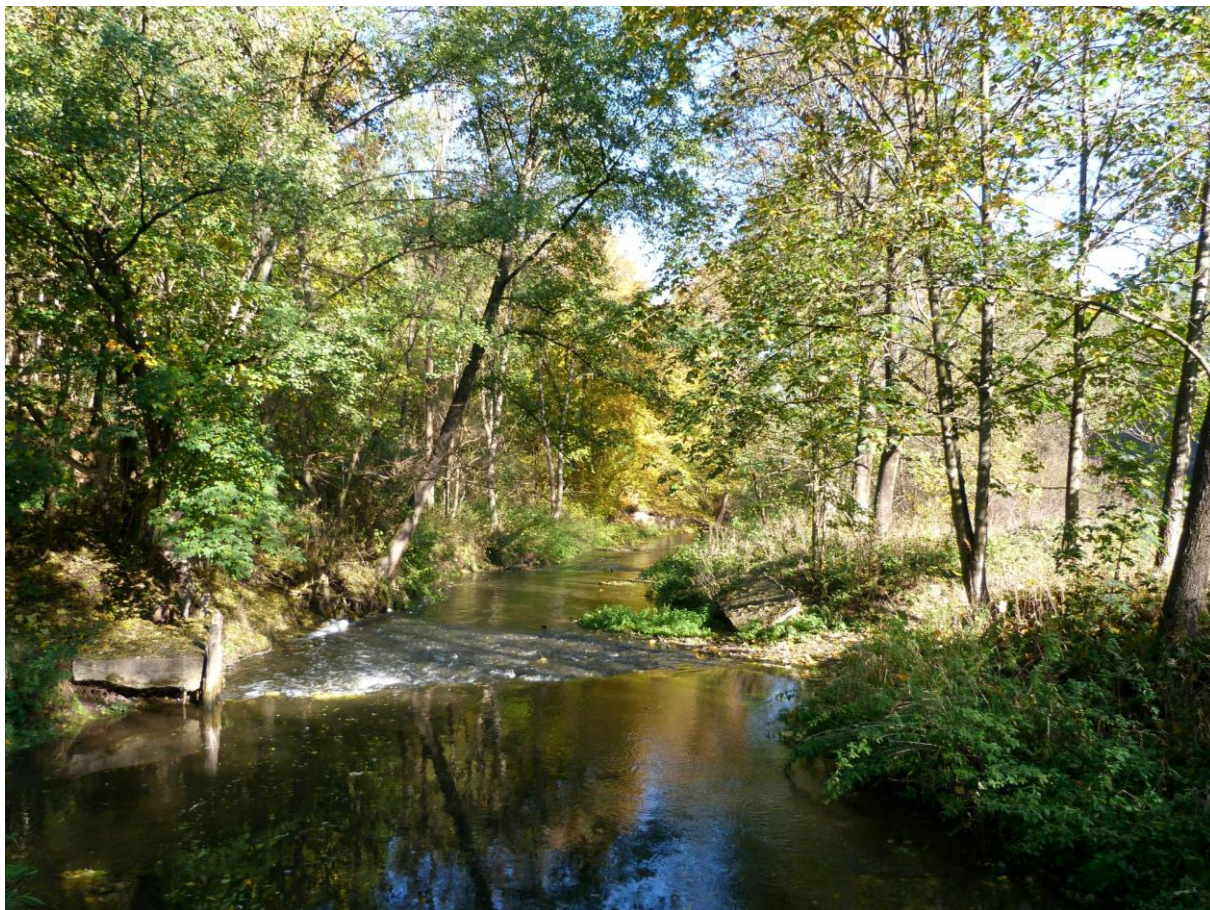

Je zrovna po velikých deštích, a proto jsme nebraly okolí v blízkosti řek. Ale úplně jsme zapomněly, že i potoky dovedou – obzvláště nyní – vylít své břehy pořádně vysoko.

Kocába je zde neregulovaná a v meandrech se proplétá tichým a opuštěným údolím plným lesů a luk. Na říčce se dříve nacházelo několik mlýnů, ale dnes již stěží rozeznáte, kde se nacházely.

Na říčce se také aktivně rýžovalo zlato. Jsou zde instalovány, bohužel pro nás – sice nové dřevěné tabule, ale zcela bez popisů. Naučná stezka by měla popisovat důlní památky právě na těžbu zlata.

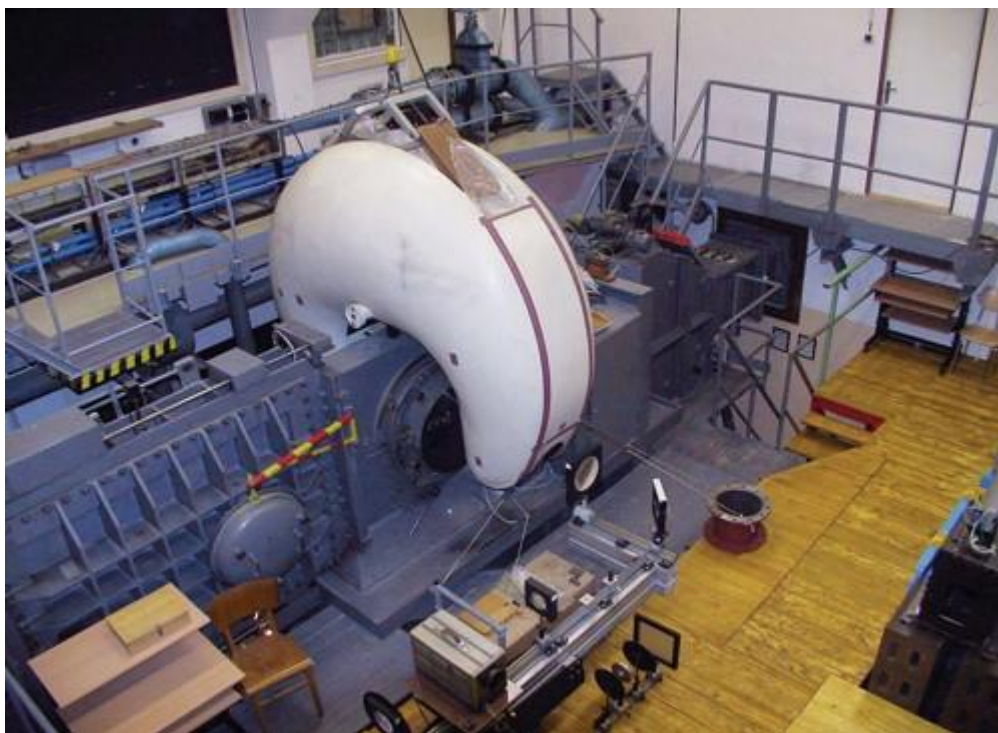
Jdeme po dost rozbahněné a místy stěží průchodné cestě. Kolem nás jsou ohromné pastviny plné ovcí.

V údolí Kocáby se od roku 1965 nachází Aerodynamická laboratoř Ústavu termomechaniky AV ČR. Nejstarší částí objektu je Laboratoř vnitřních proudění, jejíž aerodynamický tunel

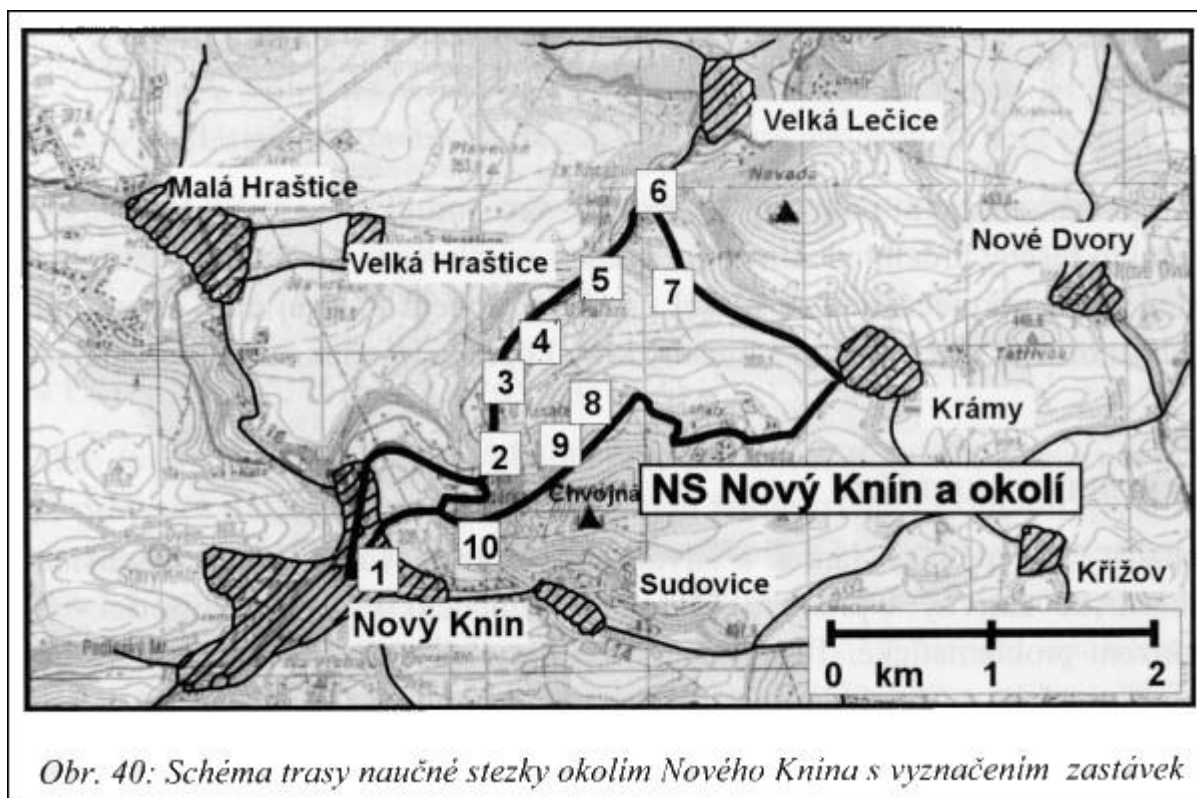
pracuje s pod tlakem, kterého lze dosáhnout vyčerpáním vzduchu ze starých štol pod vrchem Chvojná, jež ústav využívá. Lze zde dosáhnout rychlosti proudění do dvojnásobku Machova čísla

Později zde vznikla též Laboratoř aerodynamiky životního prostředí a Laboratoř sdílení tepla a hmoty

Škoda, že si není kam sednout- prostě všude na našich cestách chybí lavičky. Takže si pivečko vypijeme ve stoje a pokračujeme do města.

Potok zde tvoří za mostem docela pěkné kaskády.

Po chvilce stoupání do slušného kopce, se ocitneme u kostela a tím pádem i na náměstí.

Nový Knín je město na Příbramsku, asi 10 km od Dobříše. Městem protéká říčka Kocába. Historické jádro města je od roku 1990 městskou památkovou zónou

Knín - tehdy ještě bez rozlišení na Starý a Nový se uvádí poprvé v roce 1186. Na zdejším knížecím dvoře byla totiž podepsána mírová smlouva -Knínský mír- mezi českým knížetem Bedřichem a moravským markrabětem Konrádem Otou Znojenským. Nejvýznamnějším důsledkem smlouvy bylo definitivní začlenění Moravy do svazku zemí Koruny české, čímž byly posíleny základy české státnosti.

V letech 1218 a 1219 dlel v **Kníně** král Přemysl Otakar I se svými syny Václavem, Vladislavem a četnou družinou a vystavil tu listiny milevskému klášteru.

Další rozvoj Knínu přineslo objevení zlatých ložisek v okolí - spíše šlo o znovuobjevení - zlato na Kocábě totiž pravděpodobně rýžovali už Keltové.

Někdy před rokem 10331 byl Knín rozdělen na pozdější **Nový Knín**

V roce 1341 pobýval v **Kníně** král Jan Lucemburský, měl zde družinu a kancelář a potvrdil zde tehdy cechovní listiny plzeňským řezníkům.

Město bylo jistě již od svého vysazení obdařováno různými privilegii, avšak první majestát pochází až od krále Zikmunda Samotná listina se nedochovala - byla zničena při požáru.

24. června 1445 bylo město postiženo jednou z největších, ne-li největší povodní ve svých dějinách, kdy se po dlouhotrvajících deštích protrhaly rybníky u Dobříše.

Král Jiří z Poděbrad obnovil Novému Knínu práva královského města, zakotvená zřejmě již v nedochovaném předchozím privilegiu.

Další privilegium udělil městu král Vladislav II. Jagellonský – od něj pochází i současný městský znak. Další Vladislavovo privilegium přineslo městu také právo pečeti červeným voskem.

Počátek třicetileté války znamenal především násilnou rekatolizaci. Ferdinand II potvrdil městu Novému Knínu dosavadní privilegia, ovšem s tím, aby se tyto svobody vztahovaly pouze na měšťany katolického vyznání a ti mezi sebou nekatolíky netrpěli.

V říjnu roku 1639 bylo město vypáleno Švédy, zničeny byly i doly.

Úpadek byl takového rázu, že se nakonec nevědělo, kde ležely kdysi výnosné kamlovské doly - znovu objeveny byly až ve 20. letech 20. století.

Morová epidemii v letech 1711 až 1714 podlehl 25 osob. Na památku této události byl zbudován velmi prostý morový sloup u nynějšího Tylova náměstí..

Roku 1776 obdržel Nový Knín od Marie Terezie první včelařskou školu v Čechách.

Po požáru roku 1836 byly zřízeny dvě kašny: jedna na náměstí -existuje dosud - druhá na křižovatce nynějších ulic Žižkovy a Havlíčkovy byla zničena kvůli silnici.

Ve třicátých letech 20. století byl **Nový Knín** jedním z měst, kde chtěl Baťa postavit filiálku svého podniku. Pro odpor majitelů vyhlédnutých pozemků z toho sešlo jak v **Novém Kníně**, tak i v Ledči nad Sázavou a stavby závodu se nakonec dočkala Zruč nad Sázavou.

Dne 20. července 1996 se **Nový Knín** dočkal navrácení městského statusu.

My se jdeme nejprve podívat do kostela – no jak jinak – zavřený. Obejdeme ho důkladně celý, ale ani škvírka.

Kostel svatého Mikuláše byl původně vybudován jako románský, později byl rozšiřován a přestavován goticky a barokně.

Po neúspěchu s kostelem se vydáváme na průzkum další zdejší památky – tzv. **Mincovny**

Název budovy je poněkud matoucí, protože mince se zde s největší pravděpodobností nikdy nerazily. Nicméně sídlil zde horní úřad, kde se vytěžené zlato shromažďovalo, než bylo odesláno do královské pokladny.

V těchto místech byl uvedený úřad umístěn prokazatelně od 16. století. Samotná budova byla často stíhána

pohromami různého druhu, zejména požáry, takže její nynější podoba pochází z doby kolem roku 1800. V 80. letech 20. století byla v přízemí zřízena obřadní síň a do prvního patra umístěna středisková knihovna. Od roku 1999 v budově sídlí Muzeum zlata- od roku 2000 pobočka Hornického muzea v Příbrami

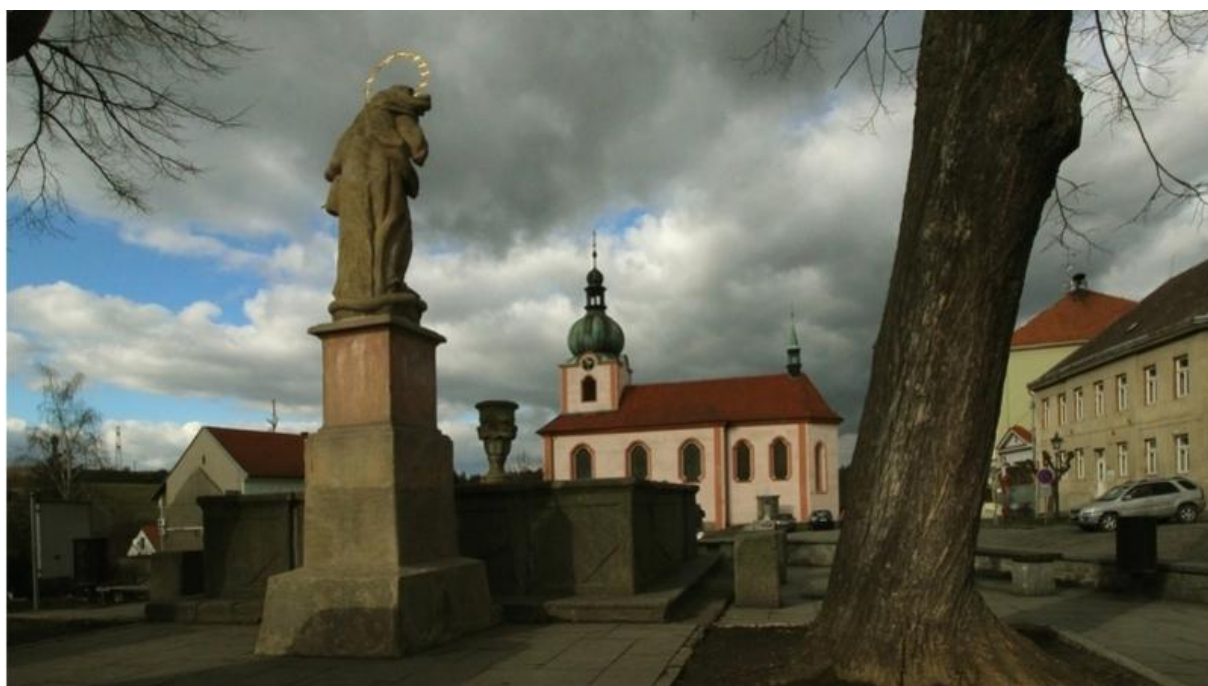
Zde si pěkně popovídáme s průvodkyněmi- stěžujeme si na to, že je naučná stezka zcela bez informací – slibují nápravu – no- asi jí už neuvidíme. Většinou se na stejná místa nevypravujeme 2x.

A nyní nastal čas se najíst a napít. Hned kousíček nad muzeem je hostinec. Asi jiný nenajdeme, takže bereme zavděk touto hospodou. U Mikulášků. Servírka je hbitá a tak za necelých 5 minut popijíme sice Staropramen- ale alespoň je vychlazený. No a k jídlu jsme zvolily kuřecí plátek s hranolky – prostě taková klasika

Kousek od hospody je místní radnice – moc pěkná

Z hostince se vracíme středem náměstí, Jiřího z Poděbrad. Zde stojí kamenná, empírová kašna z roku 1837. Na kamenném chrliču je vytesán znak města. A hned vedle vidíme sochu Immaculaty

Jdeme opět kolem kostela – a hle – tetka si všímá, že jsou dveře otevřené – sice kostel není přístupný, ale alespoň můžeme nahlédnout dovnitř.

Jdeme opět kolem Kocáby, ale po druhé straně – stoupáme do mírného kopečka a brzy jsme u místního hřbitova. Chvilku si prohlédneme upravené hroby i zanedbanou kapli a pak pokračujeme směr Velká Lečice

Jdeme docela pěkným lesem – jenom strmá cesta je po přívalech hodně vymletá – no a zjišťujeme, že do cesty lidé navozili opravdu leccos – včetně dlaždic, cihel i keramiky. Kopec je to pořádný – stoupáme a stoupáme až na vrchol Chvojné – jsme ve výšce 481 metrů nad mořem- docela slušné stoupání – náměstí bylo ve výšce 300 metrů. Procházíme chatovou osadou - zde se naštěstí setkáváme s místními usedlíky. Ti nám říkají, že jsme zabočily špatně a tím pádem bychom se opět vrátily do Knína – to je to naše úžasné značení stezek!

Vracíme se na naučnou stezku a procházíme kolem smírčího kamene z roku 1822. Na základě lidové pověsti byly takto řešeny hrdelní zločiny. Vrah, který se takového zločinu dopustil, byl odsouzen k popravě, ale před jejím uskutečněním se musel usmířit s Bohem za svůj čin - proto byl nucen ze žulového kvádru vlastnoručně vytesat tento kamenný kříž. Poprava jej však stejně neminula.

Od kamene je to již kousek na asfaltovou silnici. Po té pokračujeme až na začátek obce Krámy, stáčíme se doleva a za dva a půl kilometru docházíme k našemu autu.

